

Undersøgelsesområdet

Sundhedspleje-opgaven i forhold til børn under ét år er forankret i sundhedsloven, kapitel 4: Forebyggende sundhedsydelse til børn og unge. Formålet med de forebyggende sundhedsydelser er: "at bidrage til at sikre børn og unge en sund opvækst og skabe gode forudsætninger for en sund voksentilværelse".

Afhandlingens empiriske grundlag

Afhandlingen tager sit afsæt i et organisatorisk etnografisk feltarbejde gennemført i perioden maj 2010 til juni 2013. I det kvalitative studie har en række sundhedsplejersker fra fem forskellige kommuner deltaget i observationsstudier, fokusgruppeinterviews og snaplogs og har dermed bidraget til produktionen af omfattende empirisk materiale, som desuden omfatter review samt en læsning af lovdokumenter og andre relevante tekster.

Om Gitte Kaarina Jørgensen

Gitte K. Jørgensen er sundhedsplejerske, Cand.comm. og lektor ved Institut for Sygepleje, Professionshøjskolen Metropol. Afhandlingen er skrevet som afhandling ved Institut for Uddannelse og Pædagogik, Aarhus Universitet, hvor hun har indgået i forskningsprogrammet Organisation og Læring. Hendes forskningsmæssige fokus er faglige identiteter og selvforståelser set i forhold til organisatoriske forandringer

Tid og sted for forsvaret

20. april 2015 kl. 13-16

Institut for Uddannelse og Pædagogik (DPU), Campus Emdrup,
Tuborgvej 164, 2400 København, lokale D169

Kontakt

Gitte Kaarina Jørgensen
Email gtjo@phmetropol.dk
Mobil 7228 2867

Aarhus Universitet
Institut for Uddannelse og Pædagogik (DPU)
Campus Emdrup
Tuborgvej 164
2400 København NV

INGEN ANDRE HAR
FORSTÅET OS, HAR
FORSTÅET HVOR
VIGTIGE VI ER

INGEN ANDRE HAR
FORSTÅET OS, HAR
FORSTÅET HVOR
VIGTIGE VI ER
EN UNDERSØGELSE AF SUND-
HEDS-
PLEJERSKERS FAGLIGE
SELVFORSTÅELSER

Ph.d.-afhandling af Gitte Kaarina Jørgensen

INGEN ANDRE HAR FORSTÅET OS, HAR FORSTÅET HVOR VIGTIGE VI ER

EN UNDERSØGELSE AF SUNDHEDSPLEJERSKERS FAGLIGE SELVFORSTÅELSER

Opsummering af hovedpointer fra ph.d. afhandlingen, Ingen andre har forstået os, har forstået hvor vigtige vi er – en analyse af sundhedsplejerskers faglige selvforståelse, Institut for Uddannelse og Pædagogik, Aarhus Universitet.

Afhandlingen undersøger sundhedsplejerskers faglige selvforståelser som et forhold mellem sundhedspleje som fag og sundhedspleje som opgave med afsæt i mødet mellem forståelser af de to metoder: det unikke hjemmebesøg og den (u) mulige konsultation.

Sundhedsplejerskers faglige selvforståelser

Sundhedsplejerskers faglige selvforståelser opfattes ikke som et udtryk for en bestemt menneskelig egenskab og noget, der eksisterer i kraft af sig selv. Derimod ses faglige selvforståelser som et forhold mellem sundhedspleje som fag, arbejde og opgave og undersøges performativt som noget, der har opnået en særlig holdbarhed og som opretholdes gennem forskellige aktørers anstrengelser.

Performative analyser

Med Framing og De-framing fokuserer de performative analyser på, hvordan bevægelser i form af overgange og grænsedragninger producerer grænseflader og mellemrum, samt hvilke effekter dette har. Med denne analysestrategi træder kompleksiteten i sundhedspleje som fag, opgave og arbejde frem og bidrager til fremkomsten af interessant empirisk viden

og mange væsentlige pointer set i forhold til projektets formål, som er at bidrage til at styrke fagligheden og den faglige udvikling i sundhedspleje-faget set i relation til aktuelle vilkår, krav, betingelser, udfordringer, osv.

Den tillidsfulde relation

Mennesker og relationerne mellem dem ses som noget centralt i god sundhedsplejefaglighed. Den tillidsfulde relation anses for at være selve udgangspunktet eller grundlaget for sundhedsplejerskers virksomhed set i forhold til at bidrage til at opfylde formålet med de forebyggende sundhedsydelse: e. Dette er ikke er ikke en revolutionerende ny viden.

Relationer i relationen

Med en analysestrategi, som ikke blot knytter sig til det særlige ved at være menneske men som anerkender det materielle og det nonhumane som noget der er medskabende af, så bliver der åbnet der op for en ny og anderledes forståelse af selve den tillidsfulde relation mellem mor/forældre/far og sundhedsplejerske. Herved kommer forskellige positionerings- og subjektiveringsmuligheder, som skaber bestemte betingelser i forhold til at tale og agere, til syne. Samtidig bliver det også muligt at få øje på, hvordan relationer i relationen har reelle effekter.

Konklusion

Sundhedsplejerskers udfordringer i en tid, hvor riget fattes penge, handler således ikke blot om at være i stand til at kunne redegøre for det, som vanskeligt kan artikuleres på måder så også ikke-sundhedsplejersker kan forstå det samt at kunne agere i forhold til økonomiske stramminger. Det er også en udfordring, at selve det, der tages for givet og det, der kan eller ikke kan siges og gøres i det sundhedsplejefaglige felt, ikke for alvor bliver sat til diskussion set i forhold til at opgaven er foranderlig.

Perspektiver

Det væsentligste budskab i forbindelse med dette projekt er derfor en opfordring til at rette opmærksomheden mod det, der ligger til grund for sundhedsplejens grundlæggende forståelser og fortællinger i erkendelse af, at disse producere reelle effekter set i forhold til dem sundhedsplejens ydelser retter sig mod, nemlig børnene og deres familier.